

Arrest

nr. 308 178 van 12 juni 2024
in de zaak RvV X

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40 / 00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. BAELDE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij dient op 28 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker wordt op 8 juni 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) neemt op 7 september 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen te zijn in de provincie Paktia, district Sayyed Karam in het dorp Chino. U bent Pashtoen van etnische origine en een soennitisch moslim. Uw vader verblijft sinds jaren in Saoedi-Arabië en kwam sinds 2017 niet meer naar Afghanistan. Uw (pleeg)oom (vaderszijde), werkte bij de lokale politie (pasoon kawoonki = uprising), in een checkpoint in de nabijheid van

uw huis. Op een dag werd de post aangevallen door de Taliban. De lokale politie trokken zich terug in jullie huis. Het gevecht ging van daaruit verder. Uw oom was afwezig en niet betrokken bij dit gevecht. Uw familie vreesde zware repercussies vanwege de Taliban en samen met een "onechte" oom vaderszijde en een gescheiden tante vluchtte uw familie naar Kabul. Uw oom bleef in Paktia. Begin 2019 geraakte hij in een hinderlaag in Chino en hij overleed in het ziekenhuis. Uw broer handelde in fruit en voedingswaren en reed geregeld naar Share Nauw. In de 3de of 4de maand van 2020 werd hij onderweg, in Kudarkhel, meegenomen door de Taliban. Uw broer werd zwaar mishandeld. Uw broer stuurde u naar India om te studeren en vertrok zelf naar Turkije. U heeft van eind 2020 tot begin 2021 in India gestudeerd. Uw broer bevindt zich momenteel in Italië. Uw moeder werd ziek en daarom keerde u terug vanuit India naar Afghanistan. Jullie woonden toen in de wijk Waselabad in Kabul, maar uit vrees voor jullie veiligheid zijn jullie vertrokken naar de provincie Nangarhar, district Momand Dara. U heeft zich daar op 30/11/1399 (18 februari 2021) aangesloten bij de Afghan Local Police (ALP) tot aan de val van de overheid. U was er in Basawal, checkpoint 28. Na de machtsovername door de Taliban keerden u en uw familie terug naar Kabul. Uw familie woont in het huis van uw oom moederszijde in de wijk Arzan Kemat. U regelde dat u kon vertrekken met een visa voor Iran. U verliet ongeveer twintig dagen na de machtsovername Afghanistan en reisde via Iran en Turkije verder naar Bulgarije waar op 18/01/2022 uw vingerafdrukken werden genomen, verder via Hongarije naar Oostenrijk (vingerafdrukken op 06/02/2022) en Zwitserland (vingerafdrukken 15/02/2022) en Frankrijk naar België waar u op 28 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer stelt u een vrees te hebben vanwege de Taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van pagina 1 en 46 van uw paspoort, een online visumaanvraag voor India (verlenging) dd. 10/04/2021, een kleurenkopie van uw taskara, een kopie van de elektronische taskara van uw broer alsook een kopie van pagina 1 van zijn paspoort, een kopie van de taskara van uw oom, documenten (kopieën) in verband met de aanwervingsprocedure bij ALP, een vaccinatiekaart, certificaat van training, 2 (gele) kaarten ALP, diploma en schoolrapport van middelbaar onderwijs, diverse attesten van een cursus Engels, een contract van Chandigarh Universiteit en betaalbewijs, bankkaarten, studentenkaart, foto's van uzelf, oom en broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van u een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U baseert uw vrees voor vervolging vanwege de Taliban op uw profiel van Afghan Local Police (ALP), alsook op de problemen voor uw familie omwille van de activiteiten van uw oom M. N. voor het verzet tegen de Taliban in uw dorp van herkomst, zijnde Chino.

Er dient te worden vastgesteld dat u noch uw eigen profiel, noch dat van uw (pleeg)oom voldoende aannemelijk hebt gemaakt.

Aangaande uw beweerde profiel moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u zich op 18 februari 2021 heeft aangesloten bij de Afgaanse lokale politie in Nangarhar, Momand Dara en wel om volgende redenen.

Voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud heeft u geen melding gemaakt van een toetreding tot de ALP:

1) Bij uw aanmelding als niet-begeleide minderjarige (zie minteh fiche aanwezig in het administratieve dossier), heeft u geen enkele melding gemaakt van uw eigen activiteiten voor de lokale politie. U verwees louter naar het incident waarbij de lokale politie jullie huis zou hebben gebruikt om de Taliban te beschieten, en naar de dood van uw oom M. N..

2) Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft u geen enkele melding gemaakt van uw activiteiten voor de lokale politie (zie CGVS Vragenlijst aanwezig in het administratieve dossier). Evenmin legde u daar documenten neer die betrekking hebben op deze activiteiten. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat u niet de kans heeft gekregen om over uw job te vertellen (CG p.2). Echter, gezien het hier om een essentieel element gaat die de kern uitmaakt van uw asielrelaas, is uw uitleg geen voldoende verschooning. U bent iemand die een hogere opleiding heeft genoten en dus kan er van u worden verwacht dat u bij het herlezen van het verslag, of achteraf via uw advocaat, duidelijk laat noteren dat u gewerkt heeft voor de ALP.

Naast deze essentiële omissie, zijn er nog andere vaststellingen waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u werkzaam was voor ALP:

1) Ten aanzien van het CGVS verklaart u dat u begin 2021 terugkeerde naar Kabul, maar dat u omwille van problemen met uw familie verhuisde naar Nangarhar, Momand Dara, waar u zich inlijfde bij de ALP. Echter, bij de DVZ werd u gevraagd naar uw opeenvolgende verblijfplaatsen (DVZ Vragenlijst vraag 10) en u heeft daar niet gesproken van een verhuis naar Momand Dara. U verklaarde ten aanzien van de DVZ dat u vanaf 2019 tot aan uw definitieve vertrek uit Afghanistan in oktober 2021, woonachtig was in Kabul, in de wijk Arzan Kemat. In uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie administratief dossier) liet u optekenen dat u daar woonde voor uw vertrek naar Momand Dara en ook na de machtsovername toen u en uw familie terugkeerden naar die wijk, zij het naar het huis van uw oom moederszijde, doch dient erop gewezen dat u ten aanzien van de DVZ niets heeft gezegd van een verblijf in Momand Dara, en toen u hiermee werd geconfronteerd tijdens het onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u niet de tijd kreeg (CG p.4). Gezien deze verblijfplaats een essentieel deel uitmaakt van uw beweerde relaas, is het niet aannemelijk dat u dit niet liet optekenen.

2) Dat u begin 2021 vanuit India definitief naar Afghanistan zou zijn gekomen (CG p.6), maakt u niet aannemelijk. Volgens de neergelegde documenten en uw verklaringen zou u voor de ALP gestart zijn op 18 februari 2021 (CGVS, p. 8). Echter, uit andere stukken die u neerlegt blijkt dat u vanaf 26 september 2020 bent ingeschreven in Chandigharh Universiteit India. Uit uw visumaanvraag blijkt dat u een visum had voor India dat geldig was tot 10 april 2021 en dat dit visum (online) werd verlengd op 24 april 2021. Bij de DVZ (zie Vragenlijst vraag 25) werd opgetekend dat dit visum geldig was tot 2023. Op uw Facebook postte u dd. 06 maart 2021 een filmpje van een culturele activiteit waaraan u deelnam aan de Chandigharh Universiteit India. Er werd u met aandring gevraagd uw paspoort of minstens een kopie van alle pagina's neer te leggen op het CGVS om uw reisbewegingen na te gaan (CG p.5), maar tot op heden heeft u uw paspoort niet neergelegd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering zich dd. 18 februari 2021 bij de ALP in Momand Dara te hebben aangesloten. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies dan ook niet ombuigen. Immers, Afghaanse documenten hebben heel weinig bewijswaarde aangezien tegen betaling via corruptie en/of op de zwarte markt eerder welk document kan worden verkregen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Afghaanse documenten hebben pas enige waarde bij een voldoende geloofwaardig vluchtrelaas, quod non. Bovendien betreft het kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden beoordeeld. Verder zijn ook uw verklaringen over de wijze waarop u deze documenten zou hebben verkregen, via een kennis die naar Noorwegen wou en die uw harde schijf heeft meegebracht, bevreemdend en weinig overtuigend (CG p.8).

Aangaande het beweerde profiel van uw (pleeg)oom M. N., die deel zou hebben uitgemaakt van de lokale verdediging van het dorp Chino (uprising forces, Pashoon Kawoonki) moet het volgende worden opgemerkt:

U legt verscheidene foto's neer van een persoon die gewapend is, o.a. in groepsverband met andere (gewapende) mannen, o.a. in een checkpost, alsook een kopie van een taskara van een persoon, genaamd M. N., waarvan u zegt dat hij een (pleeg)oom is. Echter, de familieband is niet voldoende aangetoond. M. N. zou een pleegkind zijn die door uw moeder werd opgevoed (CG p.13). Het betreft hier een loutere verklaring. Hoewel uit een andere neergelegde foto's (zie foto van uzelf met uw broer en M. N. in een feestzaal), alsook een foto van uw broer en deze persoon aan een kraampje buiten, blijkt dat u deze persoon kent, is een foto niet van die aard dat zonder meer kan worden aangenomen dat deze persoon effectief een lid was van jullie familie.

Verder verklaart dat u uw dorp diende te verlaten omwille van de bedreigingen van de Taliban nadat lokale verdedigers vanuit jullie huis op de Taliban hadden geschoten. Aan deze door u ingeroepen vluchtmotieven kan evenmin geen geloof worden gehecht en wel om volgende redenen:

1) Op verscheidene neergelegde foto's is een duidelijk checkpost te zien met enkele grote ommuurde huizen (Qala's) in de onmiddellijke buurt. U gevraagd of uw huis ergens op de foto staat, zegt u dat dit niet het geval is, dat jullie huis dichtbij de moskee ligt en dat de foto's van de andere kant zijn genomen (CG p.11). De neergelegde foto's tonen verschillende kanten van de post, nergens is er een moskee te zien. U maakt niet aannemelijk dat omwille van de ligging de lokale verdedigers zich terugtrokken in jullie huis. Bovendien is het merkwaardig dat u verklaart dat uw (pleeg) oom niet aanwezig was op de dag dat de Taliban de post bij uw huis, waar uw (pleeg)oom zou hebben gewerkt, aanvielen en de lokale verdedigers zich in jullie huis verschansten (CG p.10).

2) Bovendien is weinig aannemelijk dat deze oom in jullie huis zou blijven wonen zijn, nadat u en uw familie verhuisden naar Kabul uit vrees voor repercussies vanwege de Taliban omdat er vanuit jullie huis door lokale verdedigers op hen was geschoten. U gevraagd of het in de door u gestelde context niet vreemd is dat uw (pleeg)oom in het huis blijft, zegt u dat hij dit deed om jullie eigendommen te beschermen en zijn werk in de post verder te doen. Uw verklaringen overtuigen niet (CG p. 10). Bovendien legt u hierover tegenstrijdige verklaringen af: bij uw registratie (zie Minteh-fiche) verwees u naar het incident met de lokale politie die zich in jullie huis verschansten en verklaarde u dat de Taliban jullie familie hierdoor lastig vielen en jullie argumenten niet wilden aanhoren. Ten aanzien van het CGVS brengt u terzake geen concrete elementen aan. U gevraagd of de Taliban uw familieleden heeft geconfronteerd en/of verjaagd, ontkent u dit (CG p.10). De Taliban zouden aan enkele ouderen van het dorp hebben gezegd dat ze "die mensen niet zouden vrij laten". Uw verklaringen hierover zijn ook bijzonder vaag (CG p.10).

3) Ten aanzien van het CGVS verklaart u dat u einde 2017 –begin 2018 naar Kabul bent verhuisd (CG p.3-4) en dat een jaar later in 2019 uw (pleeg)oom werd gedood. Ten aanzien van DVZ stelde u naar Kabul te zijn verhuisd in 2019. Uw verklaringen terzake zijn niet consistent.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat uw (pleeg)oom werd gedood door de Taliban omwille van zijn profiel en/ of het beweerde incident in jullie huis (CG 10-11). U verklaart dat uw (pleeg)oom omkwam begin 2019 nadat er ter hoogte van het districtshuis een hinderlaag was. Uw (pleeg)oom was, volgens uw verklaringen, samen met iemand anders op de motor op weg om voedingswaren naar de post te brengen. De motor zou onder vuur zijn genomen, waardoor uw (pleeg)oom en de passagier zwaar ten val kwamen (CG p.11). Het betreft een loutere verklaring van uw kant.

Evenmin maakt u aannemelijk dat wat er uw broer overkomen is in 2020 een verband heeft met het ingeroepen profiel van uw (pleeg)oom en/of het ingeroepen incident in uw regio van herkomst (CG p.12). Zo is het toch zeer merkwaardig dat, gesteld dat jullie de regio zouden zijn ontvlucht omwille van een persoonlijke vrees voor de Taliban, uw broer er een boomgaard kocht en de appels daarvan haalde voor verkoop in Kabul. Hij kwam ook verder geregeld in de regio als hij op weg was naar de Pakistaanse grens waar hij goederen haalde om dan in Kabul te verkopen (CG p.11-12). Dat hij zou zijn gevolgd vanuit Kabul door mensen uit jullie buurt, die begrepen hadden "dat zo iets zou zijn gebeurd", verwijzend naar het beweerde incident in jullie huis, en hij vervolgens omwille daarvan door de Taliban werd meegenomen in Kudarkhel is weinig waarschijnlijk.

Tot slot, aangaande uw leeftijd moet worden vastgesteld dat u zich bij aankomst dd. 28/02/2022 in België minderjarig verklaarde, zijnde geboren op 12 september 2004. Uit een leeftijdstest dd.03/03/22 bleek echter dat u ouder was dan 18 jaar met een geschatte leeftijd van 20 jaar met standaarddeviatie van 1,59 jaar. Daarenboven diende u een verzoek om bescherming in in Bulgarije, Oostenrijk en Zwitserland dd. 11/02/22 waar u verklaarde geboren te zijn op een andere datum, namelijk 30/09/2002. U heeft met andere woorden geprobeerd om de Belgische asielinstanties te misleiden.

Uit het bovenstaande volgt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt en bijgevolg wordt u de hoedanigheid van Vluchteling niet toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen; de diverse ID-documenten zijn een aanwijzing van uw identiteit en deze van uw broer die hier verder niet ter discussie staan. De diverse certificaten, diploma's, schoolrapport(en) en certificaten en studentenkaart zijn een aanwijzing van uw opleiding die ook niet ter discussie staat, evenmin het feit dat u naar de Universiteit in India ging. Uw bankkaarten doen niets ter zake. De documenten in verband met uw beweerde profiel hebben geen bewijswaarde zoals bovenstaand betoogd. Verder legt u nog een taskara neer van uw (pleeg)oom, aan wiens identiteit op zich ook niet wordt getwijfeld. De door u neergelegde foto's van uw (pleeg)oom, broer en uzelf werden bovenstaande voldoende besproken. Bij de beoordeling werd rekening gehouden met uw opmerkingen bij het verslag dd. 11/07/2023 (toegevoegd aan het administratieve dossier).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke

regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en

targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de

rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022.pdf, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in

Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: *"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2.2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

2.2.1. Bij het verzoekschrift maakt verzoeker melding van volgende stukken:

- NANSEN, *"De beschermingsnood van Hazara's in Afghanistan"*, met vermelding weblink;
 - NANSEN, *"Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer"*, met vermelding weblink;
 - UNHCR Global Focus, Afghan Situation, met vermelding weblink;
 - UNHCR Afghanistan, Voluntary repatriation snapshot, met vermelding weblink;
 - IOM Assisted Voluntary Return and Reintegration (AVRR) Reintegration Assistance;
 - PowerPoint International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, November 2022;
 - RvV, arrest nr. 181.307 van 26 januari 2017;
 - RvV, arrest nr. 286.545 van 22 maart 2023;
 - UNAMA, *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 – 15 June 2022"*, July 2022, met vermelding weblink;
 - Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, met vermelding weblink;
 - UN Security Council, Resolution 2626 (2022) Adopted by the Security Council at its 8997th meeting, on 17 March 2022;
 - Security Council Report, June 2022 Monthly Forecast Afghanistan;
 - VRT NWS, Jos DE GREEF, *"Zeker 18 doden bij bomaanslag nabij moskee in de Afgaanse stad Herat"*, 2 september 2022;
 - World Food Programme, Afghanistan Situation Report, 20 mei 2022;
 - World Food Programme, Afghanistan Food Security Update, mei 2022;
 - World Food Programme, Afghanistan Food Security Update, juni 2022;
 - World Food Programme, *"Afghanistan risks winter of famine after devastating year"*, 26 september 2022;
 - Human Rights Watch, *"Afghanistan: Taliban's Catastrophic Year of Rule"*, 11 augustus 2022;
 - World Health Organisation, *"Afghanistan's health system is on the brink of collapse: urgent action is needed"*, 24 januari 2022;
 - VRT NWS, Kathleen HEYLEN, *"Rudi Vranckx in Afghanistan, jaar na machtsovername: 'Armoede op hol, kind verkopen om rond te komen'"*, 21 augustus 2022;
 - Arrest RvV nr. 270.813 van 31 maart 2022;
 - Vluchtelingenwerk Vlaanderen, *"Afghanistan: juridische analyse beslissingen CGVS"*, april 2022;
 - Wereldbank, Afghanistan Economic Monitor, 14 januari 2022;
 - Femke VOGELAAR, *"De blinde vlekken in asielbeslissingen voor Afghanen"*, 15 februari 2023, met vermelding weblink;
 - UNHCR, *Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan*, februari 2022;
 - Arrest RvV nr. 283.647 van 19 januari 2023;
 - UNHCR, *Afghanistan Voluntary Repatriation Update*, January-December 2022;
 - Foto met familie en verduidelijking
- a) Overzicht berichten op Facebook waarin verzoeker zich tegen de Taliban uitspreekt;
- b) Overzicht persoonlijke berichten verzoeker;

- RadioFreeEurope RadioLiberty, “*Tortured From Head To Toe » : Taliban Accused Of Killing Afghan Man Over Critical Facebook Post*”, 3 december 2021, met vermelding weblink
- Mathrubhumi.com, “*Kerala MLA MK Muneer gets life treath over anti-Taliban FB post*”, 25 augustus 2021, met vermelding weblink;
- Human Rights Watch, “*Afghan Professor Jailed After Protesting Restrictions on Women*”, 6 februari 2023, met vermelding weblink;
- Human Rights Watch, “*Corporal Punishment on the Rise in Afghanistan* », 8 mei 2023, met vermelding weblink;
- Amnesty International, “*Afghanistan: Installing thousands of cameras risks creating total surveillance state* », 31 augustus 2023, met vermelding weblink;
- National Review, “*The Taliban Are Searching People’s Phones for English Language Messages* », 28 augustus 2021, met vermelding van weblink ;
- Arbeidsovereenkomst (...) NV van 19 september 2022 t.e.m. 31 december 2022;
- Arbeidsovereenkomst (...) NV van 1 juli 2023 t.e.m. 30 april 2024;
- Verklaring van collega van verzoeker.

2.2.2. Op 10 april 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

1. EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments*”, 4 november 2022;
2. EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, januari 2023;
3. EUAA, “*Afghanistan Security Situation*”, augustus 2022;
4. EASO, “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022;
5. EASO, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023;
6. EUAA, “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*”, augustus 2022;
7. EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*”, augustus 2020;
8. EUAA, “*Afghanistan: Targeting of individuals*”, augustus 2022;
9. UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*”, juni 2023;
10. COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.*

2.2.3. Op 11 april 2024 heeft verzoeker, overeenkomstig dezelfde bepaling, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarmee hij de volgende stukken neerlegt:

- Mirwais BALKHI, BJT, “*Taliban Ties and Their Implications*”, met vermelding van weblink;
- Foto’s van deelname aan Holi, religieus hindoe festival;
- Getuigenis van collega bij (...).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, §2 van Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève *juncto* de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

3.2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005- 2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een

substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

Uit het voorgaande volgt dat een schending van de formele en materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur slechts dienstig kunnen worden aangevoerd indien deze een substantiële onregelmatigheid betreffen die niet door de Raad kan worden hersteld, dan wel omdat ze ertoe hebben geleid dat essentiële elementen ontbreken die nopen tot het bevelen van aanvullende onderzoeksmaatregelen.

Een middel wordt pas op ontvankelijke wijze aangevoerd wanneer niet alleen de geschonden geachte bepaling wordt weergegeven, maar ook wordt uiteengezet op welke manier de schending wordt begaan. Middelonderdelen die niet een dergelijke uiteenzetting bevatten zijn onontvankelijk.

3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Verzoeker verklaarde dat hij vreest voor vervolging vanwege de taliban omwille van zijn profiel van Afghan Local Police (ALP), alsook omwille van de problemen voor zijn familie door de activiteiten van zijn oom M.N.

De verwerende partij heeft geoordeeld dat verzoekers verklaringen ongeloofwaardig zijn en dat de door hem neergelegde documenten geen bewijs vormen van de door hem ingeroepen vervolging.

Verzoeker herhaalt dat hij werd onderbroken tijdens het gehoor op de DVZ en er niet de kans kreeg te vertellen dat hij bij ALP zat. Ook het feit dat hij in Momand Dara verbleef kon hij niet vertellen. Het was overigens ook maar één maand dat hij er verbleef. Verzoeker verwijt de verwerende partij bovendien dat hij zijn ‘vrij relaas’ niet heeft kunnen doen en dus ook niet vrij alles heeft kunnen vertellen voor het CGVS.

Verzoeker bekritiseert aldus volgend motief in de bestreden beslissing:

“Voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud heeft u geen melding gemaakt van een toetreding tot de ALP:

1) Bij uw aanmelding als niet-begeleide minderjarige (zie minteh fiche aanwezig in het administratieve dossier), heeft u geen enkele melding gemaakt van uw eigen activiteiten voor de lokale politie. U verwees louter naar het incident waarbij de lokale politie jullie huis zou hebben gebruikt om de Taliban te beschieten, en naar de dood van uw oom M. N..

2) Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft u geen enkele melding gemaakt van uw activiteiten voor de lokale politie (zie CGVS Vragenlijst aanwezig in het administratieve dossier). Evenmin legde u daar documenten neer die betrekking hebben op deze activiteiten. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u aan dat u niet de kans heeft gekregen om over uw job te vertellen (CG p.2). Echter, gezien het hier om een essentieel element gaat die de kern uitmaakt van uw asielaanvraag, is uw uitleg geen voldoende verschoning. U bent iemand die een hogere opleiding heeft genoten en dus kan er van u worden verwacht dat u bij het herlezen van het verslag, of achteraf via uw advocaat, duidelijk laat noteren dat u gewerkt heeft voor de ALP.

Naast deze essentiële omissie, zijn er nog andere vaststellingen waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u werkzaam was voor ALP:

1) Ten aanzien van het CGVS verklaart u dat u begin 2021 terugkeerde naar Kabul, maar dat u omwille van problemen met uw familie verhuisde naar Nangarhar, Momand Dara, waar u zich inschreef bij de ALP. Echter, bij de DVZ werd u gevraagd naar uw opeenvolgende verblijfplaatsen (DVZ Vragenlijst vraag 10) en u heeft daar niet gesproken van een verhuis naar Momand Dara. U verklaarde ten aanzien van de DVZ dat u vanaf 2019 tot aan uw definitieve vertrek uit Afghanistan in oktober 2021, woonachtig was in Kabul, in de wijk Arzan

Kemat. In uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie administratief dossier) liet u optekenen dat u daar woonde voor uw vertrek naar Momand Dara en ook na de machtsovername toen u en uw familie terugkeerden naar die wijk, zij het naar het huis van uw oom moederszijde, doch dient erop gewezen dat u ten aanzien van de DVZ niets heeft gezegd van een verblijf in Momand Dara, en toen u hiermee werd geconfronteerd tijdens het onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u niet de tijd kreeg (CG p.4). Gezien deze verblijfsplaats een essentieel deel uitmaakt van uw beweerde relaas, is het niet aannemelijk dat u dit niet liet optekenen.”

De Raad kan de CGVS volgen waar hij vaststelt dat verzoeker geen melding maakte van zijn activiteiten voor de ALP, zowel op de minteh fiche als tijdens het gehoor op de DVZ. Het feit dat verzoeker niet de kans zou hebben gekregen om dit te vertellen kan niet worden aanvaard, nu dit een essentieel element betreft die de kern van zijn asielaanvraag uitmaakt. Bovendien heeft verzoeker een hogere opleiding genoten waardoor er van hem kan worden verwacht dat hij bij het herlezen van het verslag of achteraf via zijn advocaat duidelijk laat noteren dat hij heeft gewerkt voor de ALP. Ook wat betreft zijn verblijf in Momand Dara kan de Raad de CGVS volgen waar hij vaststelt dat verzoeker op de DVZ niet heeft gesproken van een verhuis naar Momand Dara op de vraag naar zijn opeenvolgende verblijfplaatsen. De verklaring dat hij niet de tijd kreeg op de DVZ is niet afdoende gezien deze verblijfsplaats een essentieel deel uitmaakt van zijn asielaanvraag. Hoe dan ook merkt de Raad op dat het feit dat verzoeker deze elementen niet vermeldt op de DVZ op zijn minst opmerkelijk is en de geloofwaardigheid van zijn relaas ernstig in het gedrang brengt. Waar verzoeker erop wijst dat hij geen ‘vrij relaas’ kon doen op de CGVS laat verzoeker na uiteen te zetten wat hij dan nog had willen toevoegen aan zijn relaas op het CGVS. Verzoeker toont aldus geen belang aan bij zijn kritiek dat hij geen ‘vrij relaas’ kon doen.

Met betrekking tot zijn visa voor India merkt verzoeker op dat het niet is omdat hij een geldig visum had dat hij ook verplicht was te verblijven in India. In 2021 vonden de lessen voornamelijk online plaats. Hij volgde de lessen vanuit Afghanistan. Hij sloot zich weldegelijk op 18 februari 2021 aan bij de ALP en volgde tijdens zijn tewerkstelling online de lessen.

Verzoeker bekritiseert aldus volgend motief in de bestreden beslissing:

“2) Dat u begin 2021 vanuit India definitief naar Afghanistan zou zijn gekomen (CG p.6), maakt u niet aannemelijk. Volgens de neergelegde documenten en uw verklaringen zou u voor de ALP gestart zijn op 18 februari 2021 (CGVS, p. 8). Echter, uit andere stukken die u neerlegt blijkt dat u vanaf 26 september 2020 bent ingeschreven in Chandigharh Universiteit India. Uit uw visumaanvraag blijkt dat u een visum had voor India dat geldig was tot 10 april 2021 en dat dit visum (online) werd verlengd op 24 april 2021. Bij de DVZ (zie Vragenlijst vraag 25) werd opgetekend dat dit visum geldig was tot 2023. Op uw Facebook postte u dd. 06 maart 2021 een filmpje van een culturele activiteit waaraan u deelnam aan de Chandigharh Universiteit India. Er werd u met aandrang gevraagd uw paspoort of minstens een kopie van alle pagina's neer te leggen op het CGVS om uw reisbewegingen na te gaan (CG p.5), maar tot op heden heeft u uw paspoort niet neergelegd.”

Waar verzoeker stelt dat hij begin 2021 definitief terugkeerde naar Afghanistan vanuit India biedt hij evenwel geen verklaring waarom hij de duur van zijn visum, dat geldig was tot 10 april 2021, alsnog liet verlengen op 24 april 2021. Op de DVZ werd opgetekend dat het visum geldig was tot 2023. De CGVS wijst erop dat hij op 6 maart 2021 nog een video postte op zijn Facebook van een culturele activiteit waaraan hij deelnam aan de universiteit in India. In de aanvullende nota van 11 april 2024 komt hij hierop terug en stelt dat hij de video op latere datum postte, wanneer hij zich reeds in Afghanistan bevond. Aangenomen dat hij de video op een latere datum postte dan dat hij deelnam aan het Hindoe Holi feest stelt de Raad evenwel vast dat de CGVS verzoeker met aandrang verzocht zijn paspoort of minstens een kopie van alle pagina's neer te leggen op het CGVS om zijn reisbewegingen na te gaan. Verzoeker legt slechts een kopie van de eerste pagina van zijn paspoort voor en niet van de overige pagina's (CGVS, p. 5). Verzoeker verklaart tevens dat het origineel van zijn paspoort bij vrienden ligt in Turkije (CGVS, p. 5). Het is opmerkelijk dat verzoeker tot op heden geen kopie kan voorleggen van de overige pagina's van zijn paspoort. Verzoeker beperkt zijn betoog aldus tot de louter bewering dat hij sinds begin 2021 in Afghanistan verbleef.

Verzoeker bekritiseert vervolgens het motief dat uit niets blijkt dat zijn (pleeg)oom M.N. effectief lid was van de familie terwijl hij verschillende foto's heeft neergelegd. Ook in bijlage van het verzoekschrift legt verzoeker een foto neer waar zowel hij als zijn oom en andere familieleden op staan (stuk 31).

De Raad kan de CGVS volgen waar hij stelt dat uit de neergelegde foto's blijkt dat verzoeker deze persoon kent, een foto anderzijds niet van aard is om te bewijzen dat deze persoon effectief lid was van zijn familie. De bij het verzoekschrift toegevoegde (familie)foto, waarop verzoeker, zijn (pleeg)oom en een aantal andere familieleden op staan, doet geen afbreuk aan het hierboven vermelde motief.

Aangaande het motief in de bestreden beslissing dat zijn oom wel terugkeerde naar hun huis, wenst verzoeker te verduidelijken dat het huis zelf leeg was en dat zijn oom was teruggekeerd naar de controlepost, alwaar het wel mogelijk was om voor zijn eigen veiligheid in te staan.

Verzoeker bekritiseert aldus volgend motief in de bestreden beslissing:

“2) Bovendien is weinig aannemelijk dat deze oom in jullie huis zou blijven wonen zijn, nadat u en uw familie verhuisden naar Kabul uit vrees voor repercussies vanwege de Taliban omdat er vanuit jullie huis door lokale verdedigers op hen was geschoten. U gevraagd of het in de door u gestelde context niet vreemd is dat uw (pleeg)oom in het huis blijft, zegt u dat hij dit deed om jullie eigendommen te beschermen en zijn werk in de post verder te doen. Uw verklaringen overtuigen niet (CG p. 10). Bovendien legt u hierover tegenstrijdige verklaringen af: bij uw registratie (zie Minteh-fiche) verwees u naar het incident met de lokale politie die zich in jullie huis verschansten en verklaarde u dat de Taliban jullie familie hierdoor lastig vielen en jullie argumenten niet wilden aanhoren. Ten aanzien van het CGVS brengt u terzake geen concrete elementen aan. U gevraagd of de Taliban uw familieleden heeft geconfronteerd en/of verjaagd, ontkent u dit (CG p.10). De Taliban zouden aan enkele ouderen van het dorp hebben gezegd dat ze “die mensen niet zouden vrij laten”. Uw verklaringen hierover zijn ook bijzonder vaag (CG p.10).”

Waar verzoeker thans betoogt dat zijn oom terugkeerde naar de controlepost en hij niet terugkeerde naar het huis, overtuigt niet aangezien hij tevens duidelijk verklaarde *“we konden onze eigendom, huis niet zomaar vrij laten, er zijn mensen, verre familieleden zij kunnen onze gronden in beslag nemen, daardoor moet er iemand aanwezig zijn daar”* (NPO, p. 10). Bovendien gaat verzoeker eraan voorbij dat hij tevens verklaarde dat zijn broer er een boomgaard kocht en de appels daarvan haalde voor verkoop in Kabul. Zijn broer kwam ook geregeld in de regio van herkomst als hij op weg was naar de Pakistaanse grens waar hij goederen haalde om dan in Kabul te verkopen (NPO, p. 11-12). Kortom de Raad kan de CGVS volgen waar hij stelt dat verzoekers verklaringen niet overtuigen en bijzonder vaag zijn.

Verzoeker is het niet eens dat de documenten die hij heeft voorgelegd in verband met zijn profiel geen bewijswaarde hebben, door louter te wijzen op de informatie waarover de CGVS beschikt waaruit zou blijken dat er veel corruptie bestaat in Afghanistan. Minstens diende de CGVS zijn documenten inhoudelijk te analyseren in plaats ervan uit te gaan dat ze vals zijn.

Verzoeker bekritiseert aldus volgend motief in de bestreden beslissing:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering zich dd. 18 februari 2021 bij de ALP in Momand Dara te hebben aangesloten. De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies dan ook niet ombuigen. Immers, Afghaanse documenten hebben heel weinig bewijswaarde aangezien tegen betaling via corruptie en/of op de zwarte markt eender welk document kan worden verkregen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Afghaanse documenten hebben pas enige waarde bij een voldoende geloofwaardig vluchtrelaas, quod non. Bovendien betreft het kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden beoordeeld. Verder zijn ook uw verklaringen over de wijze waarop u deze documenten zou hebben verkregen, via een kennis die naar Noorwegen wou en die uw harde schijf heeft meegebracht, bevreemdend en weinig overtuigend (CG p.8).”

De Raad kan de CGVS volgen dat de voorgelegde stukken geen bewijswaarde hebben, nu ze inhoudelijk zijn relaas niet ondersteunen, naast het feit dat het slechts om kopieën gaat. Los van de vaststelling dat *in casu* kopieën voorliggen, stelt de Raad ook vast dat de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is, (zie AD, map “Landeninformatie”, COI Focus “Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van 14 januari 2021 (update)). Er wordt in deze aan herinnerd dat de Raad de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mag ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de Raad niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, *quod in casu* (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714). De Raad wijst erop dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval.

Verzoeker herhaalt ten slotte dat hij op het CGVS geen ‘vrij relaas’ kreeg waardoor hij nooit de kans kreeg om al zijn redenen te duiden, chronologisch in de tijd te plaatsen en uit te leggen. Het ontbreken van elke vrije uiteenzetting tijdens het verhoor bij het CGVS wijst op een gebrek aan grondigheid en voorzichtigheid bij de analyse van zijn relaas.

Opnieuw wijst de Raad erop dat verzoeker niet duidt welke redenen hij niet heeft kunnen geven, in de tijd plaatsen en uitleggen. Verzoeker toont aldus niet zijn belang aan bij zijn grief. Bovendien kan verzoeker bezwaarlijk beweren dat hij niet de kans had bepaalde elementen uiteen te zetten of redenen te duiden. Zo stelt de PO de vraag *“Zijn er over de reden waarvoor je meent niet te kunnen terugkeren naar Afgh, nog*

andere zaken die je wil vertellen?" (CGVS, p. 14). En op het einde van het gehoor stelt de PO de vraag *"Is er nog iets dat u wenst toe te voegen?"* (CGVS, p. 15).

Verzoeker stelt ten slotte dat hij relevante, gedetailleerde en consistente verklaringen heeft afgelegd. De CGVS motiveert slechts zeer summier waarom zijn relaas ongeloofwaardig zou zijn. Hij legt bovendien veel documenten voor ter verduidelijking. Hij meent dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging van de taliban heeft aangetoond omwille van zijn werkzaamheden voor de ALP.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker zich voornamelijk beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de CGVS, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De uitgebreide citaten uit een aantal EUAA-rapporten over het risico op vervolging voor voormalige leden van de lokale politie en hun familieleden, zijn *in casu* niet dienstig, nu verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij werkte voor de ALP, net zo min als zijn (pleeg)oom.

Verzoeker geeft nog aan vervolging te riskeren omdat hij een verwesterd profiel heeft. Hij viseert de beoordeling in de bestreden beslissing, stellende dat de verwerende partij uitgaat van een zeer selectieve lezing van de internationale landeninformatie die uit de rapporten blijkt enerzijds, en dat assumpties en vaststellingen worden gedaan over zaken waarover internationaal niet gerapporteerd werd zodat deze beoordeling niet gebaseerd is op correcte en actuele informatie die de risico's bij terugkeer in kaart brengt in de huidige maatschappelijke en politieke context in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban.

Verzoeker betoogt dat hij negatief zal worden gepercipieerd in Afghanistan door het feit dat hij werkt in België. Hij verwijst naar de arbeidsovereenkomsten (stukken 39a, 39b in bijlage van het verzoekschrift) en een aanbevelingsbrief van een collega (stuk 40 in bijlage van het verzoekschrift). Hij stelt Nederlands te leren en reeds twee jaar in België te verblijven. Bovendien heeft hij op zijn Facebook berichten gepost waaruit zijn ongenoegen blijkt voor de taliban (stuk 32a in bijlage van het verzoekschrift). Verzoeker wijst er tevens op dat hij in India naar de universiteit ging en er Engelse lessen volgde.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (ibid., p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de door de taliban gehanteerde zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (ibid., p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94 en 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze gebeden bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het laten groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24). Er bestaan ook lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie de beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, Afghanistan security situation, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen

uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers. AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). Het grote aantal lijfstraffen op dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens een professor aan de American University of Afghanistan op dat bij het uitspreken van lijfstraffen een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, 'ad hoc'-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (ibid., p. 27).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 98). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met 'immorele inhoud' te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in het rapport *"Afghanistan targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51, voetnoot 476: TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (ibid., p. 53-55). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (ibid., p. 55, voetnoot 514: Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 en 38).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus, *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"*, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden

verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als 'verwesterd' worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen'.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van "zina" kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, bijtreden (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van verwerende partij van 10 april 2024 doet niet anders besluiten.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder merkt verwerende partij op dat uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan evenmin blijkt dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zullen viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker brengt zelf, zo stelt verwerende

partij nog, geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezende.

Verzoeker stelt daar tegenover dat hij reeds twee jaar in België verblijft, werkt en Nederlands leert. Dat hij het "westers" gedachtengoed aanhangt. Hij ging overigens naar de universiteit in India en leerde er Engels. Hij verwijst tevens naar de anti-talibanberichten op zijn Facebook. Via aanvullende nota van 11 april 2024 voegt hij nog toe dat hij tijdens zijn studies in India deelnam aan het Hindoe-festival 'Holi'. Hij deelde beelden van zijn ervaringen uit zijn studieperiode, het vieren van het Holi feest en zijn verblijf in Europa via social media. Hierop ontving hij meerdere bedreigingen van de Taliban. Verzoeker verwijst in dit verband naar een artikel van Mirwais Balkhi (stuk 1 in bijlage van de nota), foto's van deelname aan het religieus hindoe festival (stuk 2 in bijlage van de nota) en een aanbevelingsbrief van een collega bij (...).

Hij concludeert dat hij bij terugkeer in de negatieve aandacht van de taliban zal komen te staan aangezien hij als verwesterd zal worden gepercipieerd.

De Raad wijst erop dat verzoeker is geboren en opgegroeid in Afghanistan. Uit het leeftijdsonderzoek van 3 maart 2022 blijkt dat hij 20 jaar was met een standaarddeviatie van 1,59 jaar. Verzoeker geeft toe dat hij meerderjarig was bij aankomst in België (gehoorverslag CGVS, p 7). Hij kwam in februari 2022 aan in België. Een door louter tijdsverloop mogelijk ontwikkelde westerse levensstijl is in beginsel geen afdoende reden om daar anders over te doen denken. Door te verwijzen naar zijn verblijf van intussen twee jaar in België en het feit dat hij hier werkt en Nederlands leert, toont verzoeker niet aan dat hij hier dermate geïntegreerd is en op een westerse manier denkt dat het voor hem onmogelijk is om opnieuw op een Afghaanse manier te denken. Verder maakt hij hiermee evenmin aannemelijk dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Waar verzoeker aanhaalt dat hij Engels en Nederlands spreekt, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker

zich in het kader van zijn procedure bedient van een tolk Pasjtoe. Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen of dat hij uiterlijke kenmerken zou hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. Verder stelt de Raad vast dat is gebleken dat hij geen geloofwaardige problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan heeft aannemelijk gemaakt zodat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen uit het verleden in de negatieve aandacht van de taliban zal komen te staan in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst.

Waar verzoeker aanvoert dat hij actief is op Facebook merkt de Raad vooreerst op dat uit de landeninformatie niet blijkt dat het gebruikmaken van sociale media en het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze kritische berichten ten aanzien van de taliban. Verzoeker toont niet aan dat hij door het loutere feit dat hij gebruik maakt van sociale media en sociale media accounts heeft dreigt gevisieerd te worden. Ter staving van het feit dat hij actief is op Facebook voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift stuk 32a een screenshot van (een deel van) van zijn berichten op Facebook waaruit volgens hem zijn anti-taliban houding blijkt. De tekst op verzoekers Facebook is weergegeven in een andere taal dan de taal van de rechtspleging en gaat niet gepaard met een voor eensluidend verklaarde vertaling daarvan conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2002 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de Raad er geen rekening mee kan houden. Bovendien kan door inscenering van de Facebookpagina geen enkele garantie worden geboden wat betreft de authenticiteit en oprechtheid van de tekst. Waar verzoeker stelt dat hij via *social media* bedreigingen kreeg van de taliban, wordt dit niet aangetoond met de voorgelegde screenshots aangezien de berichten uitgaan van verzoeker zelf. De berichten in de voorgelegde screenshots bevatten bijgevolg geen objectieve aanwijzing voor verzoekers bewering als zou hij verwesterd zijn of als dusdanig worden gepercipieerd en worden bedreigd door de taliban. Verzoeker wijst vervolgens op het videofragment op zijn Facebook in het kader van het Hindoe Holi feest in India en hetgeen ook wordt besproken in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat uit de hierboven aangehaalde landeninformatie blijkt dat de berichten die men op sociale media platforms plaatst en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat uit het loutere feit dat hij berichten post afgeleid kan worden dat hij zich dermate kritisch uit ten aanzien van de taliban dat hij dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van zijn sociale media te wissen of zijn volledige Facebookaccount te verwijderen. Er blijkt overigens niet uit de beschikbare algemene informatie dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden. De focus van de taliban ligt op het opsporen van tegenstanders of voormalige medewerkers van het Afghaanse leger en politie. Zoals hierboven gesteld maakt

verzoeker niet aannemelijk dat hij werkzaam was voor de lokale politie en thans brengt hij geen elementen aan waaruit blijkt dat hij persoonlijk gevisieerd zou worden bij deze controleposten.

Ten slotte verwijst verzoeker nog naar een aantal foto's, in bijlage van de aanvullende nota van 11 april 2024 waaruit blijkt dat hij deelnam aan het Holi feest in India. Ter terechtzitting toont verzoeker zijn fitness abonnement. Verzoeker maakt met deze foto's en het abonnement niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn *"to play the game"* of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift een gebrek aan informatie over de situatie in Afghanistan aan. De Raad wijst er vooreerst op dat verwerende partij bij aanvullende nota van 10 april 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Verder is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de Taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

Verzoekers verwijzing naar 's Raads arrest van 22 maart 2023 is niet dienstig, nu rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013 nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemd arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt omdat hij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer.

Verzoeker valt niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen hieromtrent.

Verzoeker zet uiteen dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend indien de onmenselijke en vernederende behandeling, waarvan sprake in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet, wordt veroorzaakt door het optreden van een actor. Hij verduidelijkt dat de humanitaire crisis, die wordt veruitwendigd door een hongersnood die het leven van vele mensen bedreigt, duidelijk het gevolg is van het optreden van actoren. Hij stelt dat de machtsovername van de taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, ertoe hebben geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door

gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Paktiya. De Raad stelt vast dat voor de provincie Paktiya geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal en van verzoeker doet niet anders besluiten.

Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend vierentwintig door:
N. MOONEN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN

